

ČESKÝ VEŘEJNÝ PROSTOR A JEHO SOUDOBÉ POJETÍ ■

CZECH PUBLIC SPACE AND ITS CONTEMPORARY CONCEPT

Článek je zamýšlením nad změnami v chápání veřejného prostoru v návaznosti na letní Landscape festival v Praze. Následují vybrané příklady zdárných realizací veřejného prostoru, nových či rekonstrukcí, kde svou menší či větší roli sehrál také beton. ■ This article is a contemplation on changes in the understanding of public space in connection with Landscape summer festival in Prague. We show here a selection of successful executions of public space, new or reconstructed, where concrete played lesser or bigger role.

V posledních letech let je možné vidět obrat v chápání významu veřejných prostranství a jejich využitelnosti, který se blíží uvažování konce 19. století. Do popředí zájmu se zde znovu dostává pěší pohyb na rozdíl od dob, kdy směr vývoje mylně určoval především zájem motorové dopravy. Mění se forma a funkce těchto prostor, jejich vzhled, materiály použité v exteriéru a celkově tak i nálada, která je pro jejich uživatele impulzem změnit jejich využívání po vzoru některých urbanisticky vyspělejších evropských měst.

Výše zmíněnými tématy se zabýval i **Landscape festival Praha 2014** konaný v letošním létě na Nákladovém nádraží Žižkov v Praze. Festival navazující na diskuzi o zkvalitnění veřejného prostoru v České republice i o úloze krajinné architektury se v těchto místech konal poprvé a přilákal velké množství návštěvníků z řad odborné i laické veřejnosti. Krajinnářské architektuře není zatím věnován tak velký prostor, jaký by si zasloužila. Tento projekt měl být určitou osvětou i mezioborovým dialogem za účasti nejen českých, ale také mezinárodních odborníků. Snahou bylo především zvýšení povědomí o rozsahu a smyslu oboru krajinnářské architektury ve vztahu k současné architektuře a k veřejnému prostoru.

Festival prezentoval vzorové příklady především evropské krajinnářské architektury, které by v budoucnosti mohly být realizovány také u nás. V celé České republice se nacházejí místa, která mají velký potenciál, a v rámci tohoto festivalu na ně organizátoři chtěli upozornit a iniciovat jejich transformaci. Do projektu bylo zapojeno velké množství dobrovolníků a studentů z vysokých škol z celé republiky, kde se koná výuka na téma krajinnářské architektury. Snahou pořadatelů bylo oživit na letní měsíce lokalitu kulturní památky Nákladové nádraží Žižkov, místa, které se může zdát zapomenuto, ale které má obrovský potenciál pro budoucnost.

Součástí tohoto festivalu se stala **výstava CzechScape**, která se konala v Galerii Jaroslava Fragnera a představila návštěvníkům téma současné české krajinnářské architektury s velkorysími přesahy do dalších příbuzných disciplín, čímž záměrně překročila hranice běžného chápání oboru. Toto téma bylo v rámci výstavy pojato jako komplexní obraz samotné krajiny, zahradních prostor i krajiny městské, jakožto společné architektury pod jednou oblohou. Výběr představil díla vzniklá pod taktovkou současné plně aktivní generace architektů a umělců naší doby, ale zároveň v úvodu obsahoval také krátké srovnání s počiny předchozí praktikující generace, kterou jsou současní tvůrci různou měrou ovlivněni a na kterou přirozeně navazují. Recenzi výpravné česko-anglické publikace s názvem **CzechScape**, která byla vydána u příležitosti stejnojmenné výstavy, najdete na str. 67 (pozn. redakce).

Projekty na následujících stranách, které byly představeny na výše zmíněné výstavě, ukazují v první řadě venkovní

urbanizované plochy s různým podílem zeleně, které slouží k setkávání lidí, jejich komunikaci, prezentaci názorů a dovedností nebo veřejné zábavě. To zahrnuje místa k shromažďování a koncentraci činností. Podmínkou je jejich neustálá přístupnost a propojenost s větším celkem. Je důležité, aby každé z těchto míst bylo aktivně napojené do komplexní struktury městského urbanismu a bylo tak součástí jakýchsi tepen běžného městského života. Kromě tradičních veřejných prostorů, jako je náměstí, nábřeží nebo ulice, sem mohou být zařazeny i vhodně řešené dopravní uzly, předprostory významných, třeba i soukromých budov nebo obytné mosty. Vše záleží na tom, jak je místo pojaté a zda skutečně slouží veřejnosti. Ve výběru je obsaženo také několik projektů umístěných ve volné krajině a pro ukázkou netradičního použití tradičního materiálu také jeden projekt zcela soukromý.

V posledních letech byla v České republice dokončena celá řada nových veřejných prostorů, jeho rekonstrukcí, či areálů doprovázejících komerční objekty. Z těch zcela nových jsou v následujícím výběru představeny například brněnský Spielberk Office Park, The Park Chodov, Cornlofts Šaldova v pražském Karlíně nebo areál Classic 7 v pražských Holešovicích. Nelze také opomenout obytný most v Přerově (článek v Beton TKS 4/2012, pozn. redakce). Tato místa svou podobou i tvary výrazně pozměnila tvář města, vnesla do něj nové kvality a poukázala na možnosti a přesahy, jakých lze v dané problematice dosáhnout. Novým pohledem na staré struktury tak byly opět posunuty jejich pomyslné hranice. Vznikly zajímavé projekty obnov ve středověkých částech měst, které napříč památkovými omezeními pracují s novými postupy, trendy a moderními materiály. Příkladem může být úspěšná revitalizace Bastionu U Božích muk v Praze. Toto místo je dokladem uplatnění originálního přístupu k zdánlivě tradičním formám. Mezi úplně nové realizace lze zařadit nedávno realizovanou Křížovou cestu a kapli u Šarov, která zcela mění pohled na spektrum moderních materiálů běžně používaných ve volné krajině. U těchto realizací je již pracováno s výrazně geometričtějšími koncepty, kdy jednotlivé prvky odrážejí nové myšlenky, byť vycházející z původních tvarosloví, a jsou z větší části používány soudobé materiály, jako je beton, ocel nebo corten. V neposlední řadě je třeba jmenovat revitalizace novodobých prostorů, jakými je například park na Slovanském náměstí v Brně nebo zcela nově revitalizovaný Gahurův prospekt ve Zlíně (článek str. 26, pozn. redakce). Zde vznikly již zcela nové vize, jež ctí pouze kontury předem určených urbanistických rámců. Tato svěží, dobře zapamatovatelná místa vracejí život nepoužívaným městským částem a svým ztvárněním podněcují změnu uvažování o příštích revitalizacích, obnovách či zcela nových počinech.

Přese všechny klady chybí ve výčtu nových veřejných prostor v České republice ty opravdu inovátorské. Jen těžko se můžeme srovnávat s odvážnými projekty, jako je Superkilen v Kodani, Madrid RIO v Madridu nebo citlivě a přesto odvažně rekonstruované Plaza del Torico ve španělském Teruelu. Necht' jsou pro nás tedy alespoň inspirací. Postupem času se snad i v naší zemi nálada ještě více uvolní a najde se chuť k tvoření nového, pokročování vrcholů a bourání mýtů. Potenciál je zde velký.

SPIELBERK OFFICE PARK

Na jižní patě kopců historického centra města Brna se nachází areál Spielberg Office Park (obr. 1). Soubor administrativních budov je doprovázen hotelem, konferenčním sálem, restaurací a obchody, což tvoří příjemnou živou atmosféru tohoto multifunkčního komplexu.

Středobodem areálu je vodní nádrž s odrážejícím se obzorem města na hladině. Osa podélného prvku je namířena přímo na katedrálu sv. Petra a Pavla, tyčící se z centra. Tato vazba je ještě posílena přímým propojením areálu s městem prostřednictvím lehkého betonového mostku pro pěší přes řeku Svatku (*Beton TKS 4/2014, pozn. red.*). Naproti tomu šikmé linie živých plotů a kamenných hrází ve vodě parafrázuji méně významné výhledy z jednotlivých budov na vodní osu. Hlavní pěší trasa je vedena jen z jedné strany vody jako přímá dřevěná paluba doplněná podélným betonovým blokem, který slouží jako oddělení od záhonu a od silnice. Spolu s nepravidel-

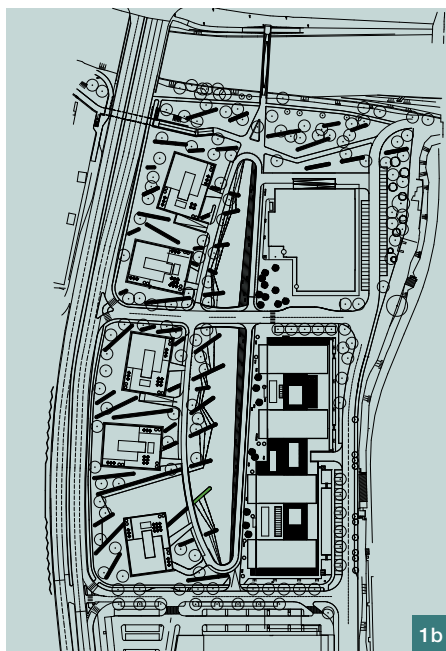
ně rozmístěnými lavičkami zároveň nabízí místo k posezení.

Druhý břeh je naopak navržen ve volných křivkách, jsou zde vysazeny křivolace rostoucí stromy – akáty a jertliny, které skýtají příjemný stín. Břežní vodní nádrže jsou plošně osázeny vlhkomilnou vegetací pobřežního charakteru, takže vytváří pestré a dynamické prostředí pro výhledy z druhé strany. Celá plocha vyplněná vodním prvkem je tak příjemným místem k relaxaci v letních dnech a naopak zajímavým zmrzlým náměstím, ve které se promění ve dnech zimních.

Autor celé koncepce	Lodewijk Baljon landscape architects (Lodewijk Baljon) + Studio Acht Architects (Václav Hlaváček, Ben Hoek)
Architekt	Studio Acht Architects
Krajinářský architekt	Lodewijk Baljon landscape architects
Investor	CTP invest
Adresa	Brno, Holandská 8
Projekt	2004 až 2008
Realizace	2009 až 2013
Fotografie	Lodewijk Baljon landscape architects + CTP Invest

1a

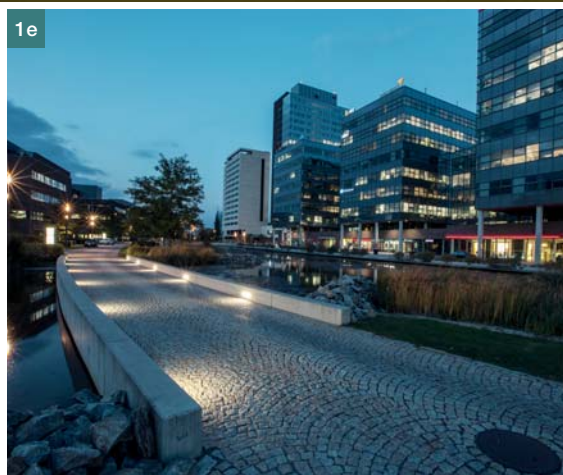
1b

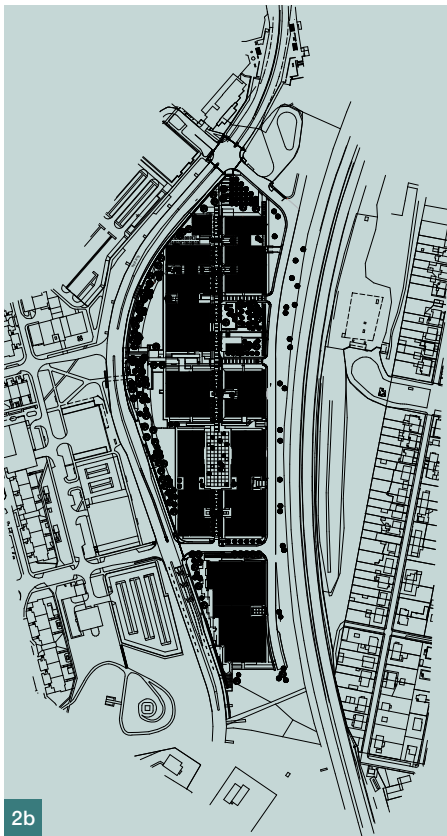
1c

1d

1e

THE PARK

Záměrem projektu The Park v Praze 4 bylo vytvořit komplexní víceúčelový areál s humánním pracovním prostředím (obr. 2). Kancelářské budovy jsou doplněny o výstavní a obchodní plochy a v areálu fungují služby jako banka, fitness, kavárna, lékař nebo školka. Na projektu je však jedinečný především systém zahrad, v kterých jsou budovy zasazeny.

Areál byl dle záměru investora budován v několika navazujících etapách, jejichž součástí byly předem připravené venkovní prostory. Je velmi zajímavé prohlédnout si areál pozorně směrem od prvních budov až po tu poslední. Je zde dobře patrný vývoj a zapracovávání nově zjištěných skutečností, přičemž je stále držena původní myšlenka urbani-

stického konceptu, který vzešel od holandské kanceláře Copijn Utrecht. Spolu s dokončením série administrativních budov byly zrealizovány vodní prvky, areálové komunikace a páteřní pěší trasa, šachovnicové náměstí se střídajícími se zpevněnými povrchy, ať již betonovými či kamennými, s prvky zeleně, nebo centrální náměstí s ovocnými stromy, chráněné od ruchu velkoměsta vysokou konstrukcí tzv. Datum Wall.

Do koncepce zeleně byly zapracovány také malé vnitřní zahrady, jež zkvalitňují pracovní prostředí a pouští do budov více světla. Pro pohodlí uživatelů vzniklo také malé golfové hřiště, kiosek s krytou dřevěnou terasou nebo volejbalové hřiště a nutno dodat, že všechna tato místa jsou stále plně využívána.

Koncepce	Jakub Cigler, Vincent Marani / Cigler Marani Architects
Architekt	Boris Vološin / Cigler Marani Architects
Krajinářský architekt	Copijn Utrecht, Terra Florida, Cigler Marani Architects
Spolupráce	Tereza Ciglerová, Martin Elich, Wanda Krčiková, Petr Ovčačík, Katarína Pašková, Isabel Vlaeminck, Daniel Wendt, Tomáš Gajdošik, Valerie Roubalová, Roman Prachař, Pavel Neuberg, Hiromitsu Nakagawa, Sussane Zetsch, Antonín Holubec, Mariana Gomés, Claudia Schäfer, Tomáš Bíma, Aleš Raimr, Michal David, Libor Kopáček, David Lomnický, Vít Čerovský, Luboš Hýbner, Marie Mrázová, Daniel Jedlička / Cigler Marani Architects
Investor	AIG/Lincoln
Adresa	V Parku 2294/2, Praha 4
Projekt	1999 až 2001
Realizace	2001 až 2010
Foto	Radka Ciglerová, Pavel Štecha, Filip Šlapal, AIG/Lincoln

KŘÍŽOVÁ CESTA A KAPLE U ŠAROV

Podél starého úvozu, který spojuje vesnici Šarovy a staré ovocné sady, je v krajině umístěna křížová cesta (obr. 3). Sestává ze čtrnácti betonových křížů, jež symbolizují tradičních čtrnáct zastavení. Umělecká díla z tohoto moderního materiálu se v dané formě chovají v krajině velmi pokorně, nepůsobí nikterak rušivě, ani na sebe při putování tamní krajinou nestrhávají veškerou pozornost.

Samotné kříže jsou tvořeny z tenké betonové skořepiny světle šedé barvy, která pomyslně obepíná lidské tělo, a vyzývá tak ke vstupu do objektu, čímž vzniká prostor pro hledání vnitřní podstaty kříže. Jednotlivé objekty jsou od sebe odlišeny pouze číslem uvnitř objektu a svým tvarováním vytváří rá-

3a

3b

3c

3d

my s výhledy do krajiny. Cestou se tak postupně otevírají průhledy do otevřené krajiny, na pole, staré ovocné sady či na oblohu. Blízká farnost v Bohuslavicích křížovou cestu využívá aktivně k modlitbám, čímž se na zapomenutou cestu a do krajiny vrací život.

Na konci pouti se mezi poli tyčí cortenový plát znázorňující Kapli I, která je

první realizovanou sochou z předpokládaného záměru tří krajinných objektů. Rozmístění všech kaplí je plánováno tak, aby z každé bylo možné spatřit další, přičemž Kaple III se stane skutečným ukončením křížové cesty. Tichý dialog objektů v krajině tak citlivě propojuje celé území mezi obcemi Šarovy, Salaš a Lhota.

Autor celé koncepce	Pavla Kačírková
Spolupráce	Jan Ambrůz
Investor	Pavla Kačírková, Jan Ambrůz
Sponzoři	Prefa, Českomoravský cement, Montáže Přerov, Jiná krajina
Adresa	Šarovy, rozmístění čtrnácti křížů podél staré polní cesty „Drahovice“ (křížová cesta), v polích u obce Salaš na Zlínsku (kaple)
Projekt	2006 (cesta), 2010 (kaple)
Realizace	2008 (cesta), 2010 (kaple)
Fotografie	archiv autora

ZAHRADA PRESSLOVA

Zahrada u prvorepublikové vily je situována na jihozápadním svahu Masarykovy čtvrti v Brně s výhledem do písáreckého údolí (obr. 4). Rozkládá se na třech terasách, s hlavní osou navazující na vilu. První, kamenem dlážděná terasa na úrovni domu a *sally tereny*, slouží jako pobytová zahrada s autorským multifunkčním prvkem, který se stal hlavním pobytovým epicentrem zahrady.

Toto odpočívadlo v těsné návaznosti na hlavní pobytové prostory domu působí i přes na první pohled surový použitý materiál velmi jemně a vzdušně. Nižší část odpočívadla, která slouží jako lavice, je v části plochy vybavena dřevěnou palubou a textilními sedátky pro pohodlnou relaxaci. Vyšší část sloužící jako opěradlo je v několika místech odlehčena vodorovnými průzory do okolní krajiny i přilehlé zahrady, čímž je celková hmota betonového prvku výrazně odlehčena. Celkově zajišťuje dílo odlité z pohledového betonu v této části zahrady nemálo funkcí – tvoří vizuální bariéru vůči nežádoucím pohledům z okolí, zároveň je sedacím a vodním prvkem.

Druhá úroveň zahrady, na kterou lze

4a

4c

4d

4b

CORNLOFTS ŠALDOVA

Urbanistické řešení projektu Cornlofts Šaldova v Praze 8 (obr. 5) vzniklo ve spolupráci rakouské architektonické kanceláře Baumschlager Eberle a švýcarských krajinářských architektů Vogt Landscape Architects. Jedná se o prostory bývalé sýpky, průmyslových skladů a lisovny oleje, kde v letech 2005 až 2009 vyrostly moderní bytové domy.

V architektonickém zpracování je kladen velký důraz na respektování vzhledu původní budovy sýpky a zároveň na vytvoření pokorných, přesto kontrastních nových domů. Důležitá je transparentnost, pohodlí a moderní vzezření. Celý komplex zabírá jeden podlouhlý městský blok, přístupný ze dvou delších stran. Předprostory domů jsou tvořeny jako zklidněné uliční prostranství osazené světlými rozvolněnými alejemi: z Šaldovy ulice je doplněn příčným parkováním, vydlážděn a funguje plnohodnotně jako ulice. U západních vstupů zase navazuje na malé náměstí z ulice Pernerova, je zpevněn

šterkem a doplněn o kovové umělecké objekty připomínající nádoby na obilí. Tato část je určena pouze pro pěší.

Ve vnitrobloku mezi objekty je pak navržen malý park, kde se nacházejí slzovité zvýšené záhony s výsadbami alejových stromů s podsadbou trvalé a okrasných travin. Tělo vyvýšených záhonů je tvořeno organicky modelovanou skořepinou ze světle šedého až téměř bílého betonu, přičemž jsou tyto zvýšené okraje místy vybaveny dřevěnými rošty jako alternativami parkového sezení. Celá plocha parku je vysypána šterkem, který postupně zarůstá trávnikem.

sestoupit dřevěným schodištěm skrze svažitou louku, slouží jako zahrada pro odpočinek a hry na trávniku. A třetí, nejnižší úroveň zahrady je extenzivní střešní zahrada na garážích, které svou hmotou vytváří uliční průčelí. Naopak velmi intenzivně jsou pojaty plochy v bezprostředním okolí domu. Západní strana byla vyhrazena malé bylinkové a užitkové zahradě a intimnímu sezení s vodním prvkem, jež zde vzniklo v návaznosti na vstup do samostatného bytu v přízemí vily. Na východní straně je situován přístupový chodník k hlavním vstupním dveřím, lemovaný podélným záhonem. Tato zahrada, na rozdíl od rekonstrukce domu, reflektuje funkcionalistický duch jen v náznacích, čímž je naprosto svébytná, až eklektická.

Koncepce	Mirka Svorová, Jakub Finger / Partero
Architekt	Ludvík Grym, Jindřich Škrabal / P.A.W (rekonstrukce domu)
Krajinářský architekt	Mirka Svorová, Jakub Finger / Partero
Investor	soukromá osoba
Adresa	ulice Preslova, Brno
Projekt	2007 až 2008
Realizace	2008 až 2011
Fotografie	Kamil Saliba

Autor celé koncepce	Baumschlager Eberle
Architekt	Baumschlager Eberle
Krajinářský architekt	Vogt Landschaftsplaner
Investor	VK Karlín
Adresa	Šaldova, Praha 8-Karlín
Projekt	2004
Realizace	2009
Fotografie	Eduard Hueber / archphoto.com

5

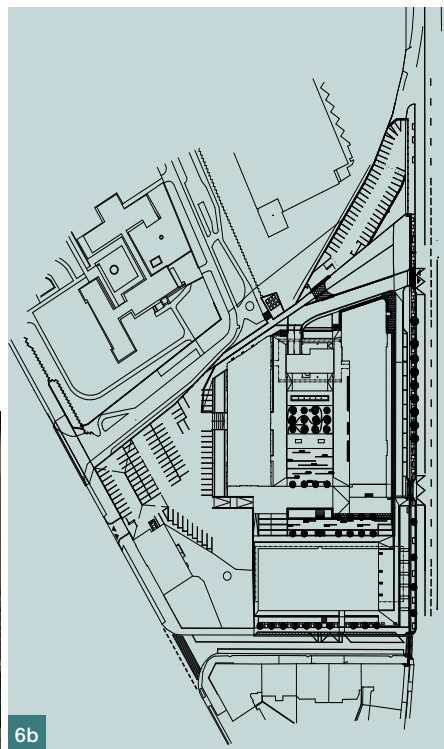
CLASSIC 7

Areál Classic 7 v Praze 7-Holešovicích je zbudován na území bývalých parních mlýnů z roku 1910. Svou funkci plnily mlýny až do začátku století, kdy bylo rozhodnuto o konverzi. K původním budovám byly navrženy nové vzdušné objekty (obr. 6), a tak vzniklo unikátní propojení starších a soudobých prvků, které uzavírají komorní piazzettu napojenou na dvě pěší osy areálu. Hlavní osu vedoucí k řece, na níž jsou založeny půdo-

hy ze světlého betonu, které tvoří cesty doplněné o lavičky. Naopak část situovaná hlouběji mezi objekty je osázená rastrem dřevin ve vyvýšených čtvercových betonových nádobách opatřených z horní strany dřevěnou palubou určenou k posezení, a celou tuto plochu pak oživuje hravě se kroutící betonová linie jediné cesty, která svou světlou barvou v zeleném pažitě výjimečně vyniká a kontrastuje. Plocha by měla postupně zarůst korunami stromů a po-

6a

6b

skytovat návštěvníkům příjemný stín. Život do prostoru přináší zvuk vody, která především v letních dnech příznivě ovlivňuje mikroklima.

Autor celé koncepce	David R. Chisholm, Vít Máslo
Architekt	Martina Trejtnarová
Krajinářský architekt	Martina Trejtnarová
Spolupráce	Zdeněk Brancuzký
Investor	CLASSIC 7
Adresa	Jankovcova 49, Praha 7-Holešovice
Projekt	1999 až 2013
Realizace	2007 až 2013
Fotografie	Ester Havlová, archiv autora, AFI EUROPE Czech Republic

rysy novostaveb, a šikmou osu, kterou tvoří budovy ulice Na Maninách.

Přestože původní záměr průhledů až k řece byl necitlivým způsobem přerušen vysokou zástavbou objektů Prague Marina, areál si zachoval svoji otevřenou povahu. Hlavní koncept piazzetty je členěn na tři zcela odlišné části: dvě zelené plochy předělené dřevěným palubovým chodníkem a dřevěné prostranství s podlouhlou obdélnou fontánou. Materiálově je pak piazzeta pojata jako harmonie dvou hlavních použitých materiálů – dřeva a světlého betonu, které výrazně kontrastují na podkladu svěže zeleného trávníku.

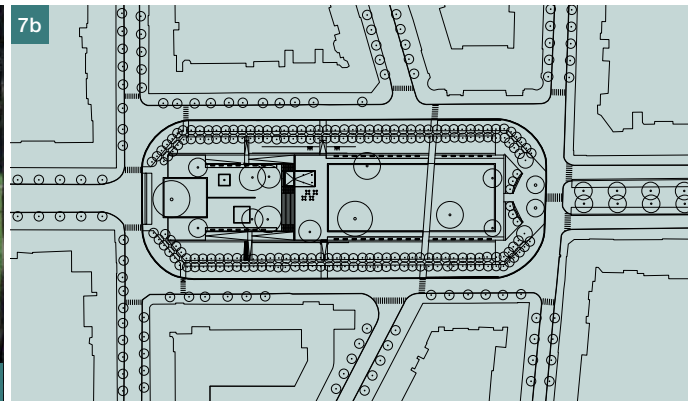
Každá ze dvou zelených ploch je řešena s jiným záměrem výsledného prožitku. Vnější část je řešena jako prosvětlená travnatá plocha přerušovaná pru-

6c

7a

7b

PARK NA SLOVANSKÉM NÁMĚSTÍ

O rekonstrukci parku v brněnském Králově Poli uvažovalo město již od 90. let minulého století, ale rozhodující záchranu tohoto památkově chráněného parku přinesla až architektonická soutěž v roce 2005, kdy zvítězila studie vycházející ze základních principů původního návrhu hamburského architekta Miggheho z počátku 20. století. Rozpadající se stavební prvky a nefunkční zpevněné plochy s prosychajícími stromy a přehustěnými skupinami keřů nebyly pro městský veřejný prostor ve vyhovujícím stavu, a tak vznikl ve spolupráci s architektonickou kanceláří Radko Květa projekt zásadní přeměny parku.

Obnova byla zahájena v prosinci roku 2005 a už rok poté začal park sloužit občanům (obr. 7). Návrh svým geometrickým trasováním vymezuje v parku několik travnatých parterů, které jsou po obvodu doplněny mobiliářem. Na vyvýšené terase v horní části plochy je situováno mlatové náměstíčko směrem do parku zpřístupněné velkorysým betonovým pobytovým schodištěm, v je-

hož dolní části se nachází objekt kavárny. Modré a červené betonové stěny tyčící se v tomto těžišti se stávají jediným barevným akcentem prostoru.

Obvod parku je liniově lemován alejemi stromů a vyšším živým plotem, který tvoří bariéru okolním ulicím, a zachovává a podtrhuje tak klidnou atmosféru uvnitř parku. Královo Pole tak získalo moderní park, hojně využívaný širokou veřejností.

Autor celé koncepce	Václav Babka, Radko Květ, Zdeněk Sendler
Architekt	Radko Květ
Krajinářský architekt	Václav Babka, Zdeněk Sendler
Spolupráce	Jarmila Kopečná, Martin Materna, Pavel Pijáček, Jiří Zrzavý
Investor	Městská část Brno-Královo Pole
Adresa	Slovanské náměstí
Projekt	2005
Realizace	2005 až 2006
Fotografie	Lukáš Gergela, archiv autora

7c

7d

7e

8a

REVITALIZACE BASTIONU U BOŽÍCH MUK

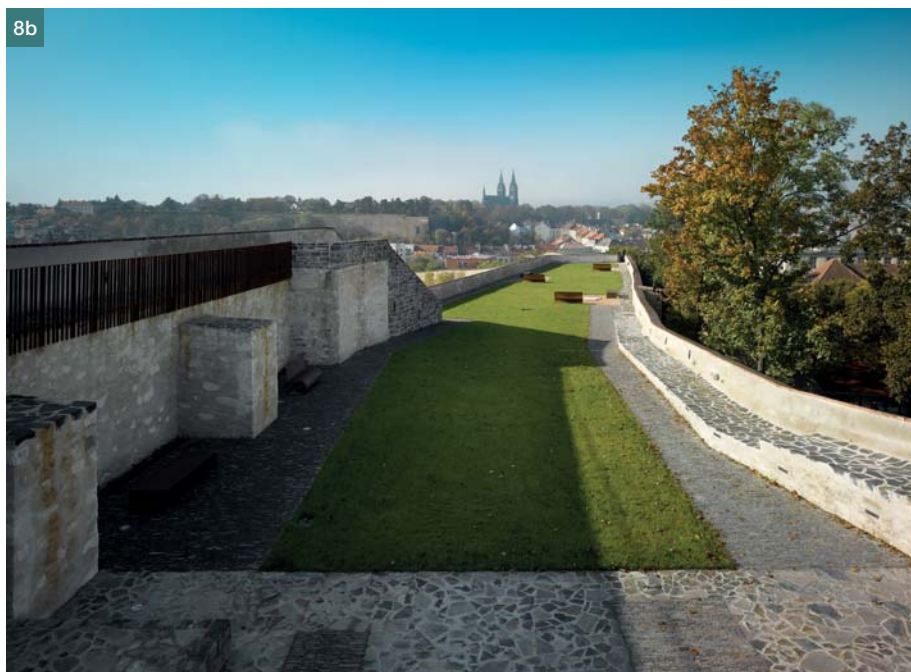
Oblast barokního Bastionu XXXI je součástí středověkého opevnění pražského Nového Města, které odděluje univerzitní kampus Albertov od parku Folinanka, a částí města pod Vyšehradem. Cílem návrhu byla úprava veřejného prostranství, dostavba objektu zahradní kavárny a galerie, ale především propojení prostorů před a za středověkou hradební linií. Revitalizace by-

la provedena na základě vítězného návrhu z veřejné architektonické soutěže, která pracuje s myšlenkou vytvoření místa s širokým rozhledem, přičemž sám objekt zůstává v městském organizmu téměř neviditelný (obr. 8).

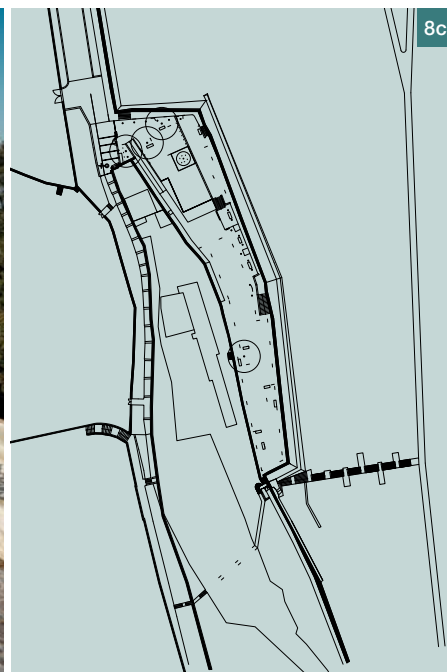
Návrh spojuje dvě strany města a nabízí k pobytu, přemýšlení, odpočinku i k setkání. Převážná část plochy bastionu je tvořena travnatým kobercem doplněným mobiliářem v podobě cortenových lavic směřovaných k výhle-

du na Vyšehrad. Po kamenných schodech lze vyjít na betonovou střechu kavárny, která tvoří velkorysou vyhlídkovou platformu na celé pražské panorama.

Betonový objekt kavárny je vsazen do terénu bez narušení původního charakteru kamenné fortifikace, z něhož vychází elementární tvarosloví. Nabízí variabilní využití v podobě sálu pro výstavy či společenské akce. Prosklená stěna orientovaná k Vyšehradu při-

8b

8c

8d

rozeně propojuje objekt s exteriérem. Výsledná architektonická podoba návrhu je příkladem citlivé obnovy památkově cenných objektů s uznáním vrstvy soudobé architektury.

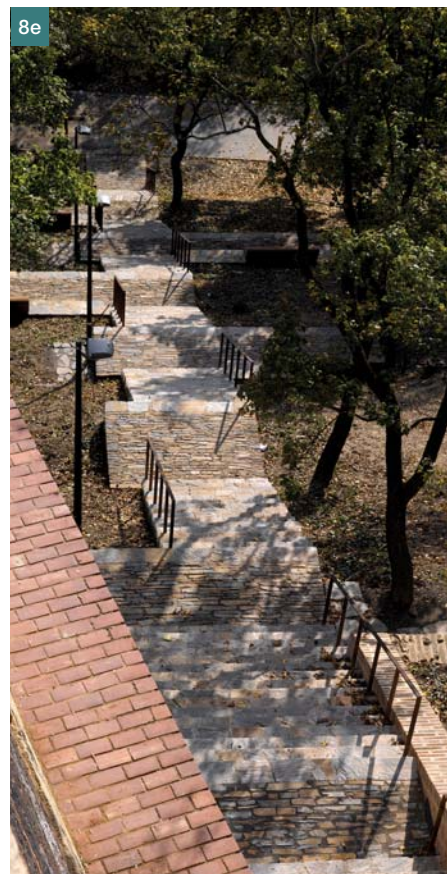
Autor celé koncepce	Miroslav Cikán, Pavla Melková / MCA atelier
Architekt	Miroslav Cikán, Pavla Melková / MCA atelier
Spolupráce	Peter Buš, Pavla Melková
Investor	Městská část Praha 2
Adresa	Horská ulice, Praha 2
Projekt	2007 až 2010
Realizace	2010 až 2011
Fotografie	Filip Šlapal, archiv autora

Z uvedených zdrojů připravila
Ing. Klára Stachová, 4dim architects.

Redakce děkuje všem uvedeným zdrojům
za laskavé poskytnutí podkladů.

Zdroj:

- [1] archiv Landscape festivalu Praha 2014
- [2] archiv výstavy CzechScape
- [3] archiv Galerie Jaroslava Fragnera
- [3] archiv ateliéru 4dim architects

8e

ARCHITEKTURA BEZ KOMPROMISŮ – HISTORIE VELETRŽNÍHO PALÁCE

V časopisu Beton TKS 3/2014 vyšel článek o Veletržním paláci, část textu napsal pan Ing. Václav Kučera. Na opravě konstrukce Veletržního paláce po požáru se podíleli mnozí. Dovoluji si v reakci na uvedený text ve vašem časopisu poznamenat, že právě pan Ing. Václav Kučera se vel-

mi výjimečně zasloužil o zdárný průběh opravy železobetonové konstrukce Veletržního paláce porušené požárem.

Ing. Jan Píkrýl, projektant opravy konstrukce
Veletržního paláce (1980 až 1991)

BETOSAN®

DRŽITEL CERTIFIKÁTU ČSN EN ISO 9001 A 14001

alternativa,
kterou oceníte

Speciální maltoviny

**ZÁLIVKOVÉ KOMPOZICE
PRO PODLÉVÁNÍ A KOTVENÍ
INJEKTÁŽNÍ TĚSNÍCÍ MALTOVÉ SMĚSI
ROZPÍNAVÉ MALTOVINY
RYCHLETUHOUCÍ MALTOVINY
VYSOKOPEVNOSTNÍ MALTOVINY
KOROZIODOLNÉ MALTOVINY**

www.betosan.cz

OBCHODNĚ-TECHNICKÁ KANCELÁŘ
Na Dolinách 23 tel./fax: 241 431 212
147 00 Praha 4 e-mail: praha@betosan.cz